

V vaših srcih se bo prebudilo nepopisno hrepenenje, če si boste prizadevali za popolnost in razmišljali o nebeških radostih. In to hrepenenje bo prispevalo k odstranitvi dušnih spon, kajti želja po svetu in zemeljskih užitkih se bo v enaki meri zmanjšala, želja po zemeljskih dobrinah bo upadla, in ostala bo le želja po tem, kar pomeni srečo za dušo. In če ste v tem stanju, bo izginila tudi vsa depresija, kajti vse posvetne stvari ne bodo več vplivale na vas, duša bo postala svobodna in ne bo upoštevala telesa, in takrat je ne bo moglo bremeniti nič, kar ji v manj popolnem stanju povzroča bolečino. Zato sprejmite to tolažbo in neutrudno delajte na sebi, potem boste premagali tudi takšne trenutke, ko vas zemeljsko preveč bremeni. In zato sprejmi to tolažbo in le brez strahu delaj na sebi, potem boste prebrodil tudi take ure, kjer pritisk zemlje na vas še premočno pritiska. Oče v nebesih pozna vse težave Svojih otrok. Oče v nebesih ve za stiske svojih otrok, pa vendar ne more stati popolnoma ob strani; spodbujati mora tisto, kar je utrujeno, in očistiti tisto, kar še ni čisto. Če boste to upoštevali, vam bo vsak dan prinesel svoje blagoslove in vedno bolj se boste približevali stanju osvoboditve. Duša se tako pogosto prepusti toku, niha sem in tja in še ni trdna v sebi, in takrat potrebuje takšne depresije, da jo okrepijo in v njej vzbudijo željo po Stvarniku. Ko bo premagala takšna razpoloženja, bo v sebi spet lahka in jasna in bo živela z dvojno skrbjo za svojo osvoboditev.

Ljudje včasih ne dojamejo, da se Božja Očetovska ljubezen pogosto izraža na ljudem ganljivo boleč način; razlage ne najdejo zato, ker ne znajo presoditi, kakšna neizrekljivo gorje bi bila njihova usoda, če bi jih na zemlji čakale samo lepe in vesele stvari, in da bi bila ta beda (v onstranstvu) še precej bolj boleča od zemeljskega trpljenja. Očetova neskončna ljubezen je vedno pripravljena le dajati in nikoli ni želela, da bi ljudje trpeli. Dokler ne bi kršili Božanskega reda, bi se vsako trpljenje držalo stran od njih in vedno bi čutili samo Božjo dobroto in ljubezen. Če pa jih njihova lastna volja žene v kršenje božjega reda in bi zato morali v onstranstvu prenašati neizrekljivo trpljenje, ker mora biti Bog vendarle pravičen sodnik in iz ljubezni do ljudi ne more zanikati njihovega občutka za pravičnost, bo skušal ljudi prepričati o njihovih napačnih mislih in dejanjih, dokler so še na zemlji. Poskušal bo ugodno vplivati nanje in jih narediti skladne z Božjo voljo, in to na vsak način.... preko Svoje Besede, ki razkriva njegovo voljo.... preko opozarjanj in nenehnih usmerjanj pozornosti na trpljenje in nesreče bližnjih ljudi, in ravno preko trpljenja, ki prizadene tudi samega človeka... ki pa ga lahko označimo le za minimalnega v primerjavi s trpljenjem, ki nepopravljivega človeka čaka v onstranstvu. Človek na zemlji ni dovzeten za izjemno veliko Gospodovo ljubezen.... Ljubezen do sveta ga je tako prevzela, da zaslepljen z njenim sijajem in bliščem ne prepozna tople in blage svetlobe Božanske ljubezni... ker se nasprotnik (Satan) bori z nasilnimi sredstvi. V človeku skuša prebuditi ljubezen do sijaja in veličastja, in če človeško srce podleže

tej ljubezni, ne bo več čutilo diha božanske ljubezni. In če želi Nebeški Oče še vedno spomniti ljudi nase, lahko to stori le s trpljenjem... kajti v trpljenju ljudje najverjetneje najdejo pot nazaj k Njemu, in tedaj trpljenje še lahko postane nepredstavljiv blagoslov tam, kjer se na ljubezen Božanskega Odrešenika (Jezusa Kristusa) ne usmerja več pozornosti... AMEN.

1602 RAZPOLOŽENJA... DEPESIJE... DOKAZ LJUBEZNI...

8. september 1940: knjiga 25

Ljudje niso pozorni na različne podtalne tokove, ki se izražajo kot različna razpoloženja, in zato ne vedo, da tudi ti tokovi niso naključni, da je torej razpoloženje ljudi zgolj posledica njihovega odnosa do Boga ali nasprotne sile. Še posebej tistega, ki trpi zaradi takih razpoloženj, vidno prevzame Božja ljubezen, saj Bog skrbi za človeka, ki je v nevarnosti, da ga ne pozabi, tako da vpliva na njegov temperament, mu pokvari veselje do življenja in pusti, da ga zajame vesplošno malodušje. In v mnogih primerih je to neverjetno koristno, kajti samo v takih trenutkih se bodo misli človeka obrnile k njegovemu Stvarniku; šele ko vse posvetne stvari izgubijo svojo vrednost, se bo človek spomnil svojega pravega namena. Zaradi tega morajo ljudje doživeti dneve notranjega boja, dneve, ko se zavejo nepomembnosti zemeljskega užitka. Vzrok za to ni vedno nujno dejanska stiska in trpljenje, mračno razpoloženje lahko nastane v človeku brez zunanega razloga. In to je vpliv bitij (svetlobni bitij – angelov), ki so jim ljudje zaupani in skrbijo za odrešenje njihove duše in skrbno varuje vsak gib človeškovega srca. Obstaja resna nevarnost, da bo oseba porabila vse svoje moči za spopadanje z zahtevami zemeljskega življenja; potem bodo ukrepali tako, da bodo močno zavirali njeno željo po dejavnosti, njen užitek v zemeljskem življenju in oseba se bo posledično počutila depresivno. In dobro je, če se človek prepusti vplivu tega.... če takšni trenutki povzročijo ure notranjega razmišljanja, niso zaman prišli k človeku. Vendar pa vsi ljudje ne poslušajo tega notranjega opomina... Zelo veliko jih poskuša zadušiti svoja čustva v povečanem užitku in jim to uspeva prav zato, ker je njihova volja osredotočena predvsem na zemeljsko življenje in se brezbrizno ne zmenijo za takšna razpoloženja, temveč si prizadevajo le, da bi ponovno vzpostavili staro stanje notranjega zadovoljstva. Ljudje se ne bi smeli pritoževati, če v svojem življenju doživlja dneve, ki se jim zdijo težki in neznosni in so izključno posledica njihovega čustvenega življenja. Božja ljubezen jim je zelo blizu in takšne ure so preprosto način pomoči prijateljev iz onstranstva, ki želijo preprečiti, da bi se oseba izgubila v zemeljskem

zadovoljstvu. Vse na zemlji, kar daje vtis, da mora človek v zemeljskem življenju živeti v pomanjkanju, je vedno le dokaz milosti Božje ljubezni, ki lahko človeka usmeri na pravo pot, na pot, ki vodi v večno slavo in ki bo zemeljskemu otroku v celoti povrnila tisto, kar je moral na zemlji zamuditi ali čemur se je moral odpovedati. Kajti zemeljske radosti minejo, večna slava pa traja vekomaj, in le te si je treba želeli na zemlji... AMEN

[Bertha Dudde](#)